

[Oluf Pedersen.]

den Maade, at det var Meningen, at det hele skulde ordnes saadan, at der skulde arbejdes efter Evne og nydes efter Behov. Maa jeg saa stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem: hvem skal bestemme Behovet? (*Aksel Larsen*: Individet selv). Det kan forstaas saaledes, at hvis en Mand nu mener, at han f. Eks. trænger til at faa en hel Flaske Brændevin om Dagen, saa skal han selv bestemme det. Hvad der er Behov, vil altid være i høj Grad svingende. Det kan man vist ikke overlade til Individet selv at bestemme, men man maa naturligvis ordne det saadan, at enhver faar Lov at nyde Frugten af sit eget Arbejde og ikke mere. Og det er jo for saa vidt Modsætningen mellem Retsforbundet og Kommunerne, at vi har den Tro, at hvis man afskaffer Udbytningen og lader Arbejderne selv beholde Frugten af deres eget Arbejde, saa kan de selv tjene Føden til sig og sine, og saa behøver de ikke at gaa til Staten og tigge om at faa den. Og jeg vil sige, at det er jo mærkeligt med dette nye Statsystem, at man paa Forhaand opgiver den Tanke, at det skulde være muligt at vinde Flertal for Kommunismen, at man rent ud siger, at dette Samfundssystem, man selv gaar ind for, i sig selv er saa taabeligt, at man maa opgive Tanken om at vinde Flertal, og derfor skal de 17 000, som ifølge det ærede Medlems Udtalelse i Dag udgør Arbejderklassen i Danmark, raade over alle de andre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Det er nærmest for en Ordens Skyld, at jeg har bedt om Ordet. Dog vil jeg først bemærke i Anledning af den Tale, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen holdt, at i de godt og vel 40 Aar, jeg har været Medlem af det socialdemokratiske Parti, saa har jeg hørt mange Snese af den Slags Taler, og jeg maa jo sige, at det ærede Medlem er en ren Sinke i Forhold til, hvad Syndikalisten Chr. Christensen kunde præstere i sine Velmagtsdage i Retning af Angreb paa Socialdemokratiet. Ham vil han aldrig komme op paa Siden af. Men det gik for os alligevel, og det gaar ogsaa nok for os alligevel, ogsaa i Fremtiden, det skal det ærede Medlem se.

Men naar jeg har bedt om Ordet, er det, som sagt, for en Ordens Skyld, for at protestere mod nogle Udtalelser, det

ærede Medlem fremsatte vedrørende Grønland. Det ærede Medlem fremsatte den Paastand, at den grønlandske Eskimobefolkning var Genstand for en kapitalistisk Udbytning fra Danmarks Side. Det er en Beskyldning, som er fuldstændig usandfærdig og urigtig, og jeg tilbageviser den i alle Henseender. Jeg vil sige til det ærede Medlem — for saa vidt det ærede Medlem er i Stand til at tænke saa nogenlunde normalt som alle andre Mennesker —, at det ærede Medlem begaar en stor Uretfærdighed ved at fremsætte saadanne Udtalelser, som han fremsatte her i Dag. Den Befolkning, der lever oppe paa Grønland, er blevet vel behandlet af Danmark. Danmark har ikke gjort sig nogen Fordel, ingen Privatmand eller Kapitalist her i Landet har haft Fordel af Grønland. Og oppe paa Grønland lever der en Befolkning, som er lykkelig. Og jeg vil sige til det ærede Medlem: hvis den russiske Befolkning levede under saa frie Forhold og var saa lykkelig, som den grønlandske Befolkning er det, saa sov Hr. Stalin mere roligt om Natten i Moskva netop i denne Tid, end han nu gør.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det sidste knusende Argument om Moskva var af en saadan Art, at jeg ikke kan gøre andet end henholde mig til, hvad jeg har sagt. Hvis det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil bestride det, skulde han være kommet ind paa de Ting, jeg har sagt, og have modbevist dem.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, saa kan jeg ikke gøre for — ja, det kan jeg maaske, det kan jo være, det er min Skyld, at det ærede Medlem overhovedet ikke har begrebet, hvad det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen og jeg har sagt. Hvem der skal bestemme Behovet? Det skal den, der har Behovet, naturligvis. Om han saa skal have en Flaske Brændevin om Dagen? Nej, et saadant Behov vil sikkert ikke findes, for til den Tid har vi faaet opdraget en lille Smule ordentlige Mennesker, som ikke har et saadant Behov. Det eksisterende Samfund spekulerer kun paa at fordærve Folk i Stedet for at opdrage dem ordentligt, men vi spekulerer paa det modsatte.

Og saa er der det Spørgsmaal: Naar vi anser vort Program for saa skidt, saa der ikke kan vindes Flertal for Kommu-